

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Велико Търново, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети декември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН Г.
ХРИСТО ТОМОВ

при участието на секретаря Атанаска Ст. Иванова
в присъствието на прокурора Р. К. С. Г. Ц.
като разгледа докладваното от КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА Наказателно дело за
възобновяване № 20234000600307 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXXIII от НПК.

Подадено е искане от осъдения Т. В. Т. за възобновяване на производството по ВНОХД № 371/2023 г. на Окръжен съд – Плевен. Наведено е оплакване за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Искателят твърди, в първоинстанционното производството са били разпитани само свидетелите В. В., М. В.а, О. Е. и Л. Л., като не са били разпитани свидетелите М. С., С. М., С. М., А. Р. и Е. Ч., която при разпита си непрекъснато променяла показанията си. Според осъдения Т., на него не била дадена възможност да задава въпроси, както и че не е присъствал при провеждане на разпоредителното заседание по делото. Искателят счита, че са налице процесуални нарушения, поради което моли да се възобнови производството по делото и се върне за ново разглеждане от друг състав на съда.

Подадено е допълнение към искането за възобновяване от осъдения Т. В. Т., в което са посочени касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.3 НПК. По време на съдебното заседание не са били призовани за разпит свидетелите М. С., С. М., С. М., А. Р., които са били роднини на пострадалата Е. Ч.. Последната при разпита си е променяла показанията си. Подсъдимият не могъл да задава въпроси, тъй като бил прекъсван, както и не му била предоставена възможност да дава обяснения. Искателят счита, че са допуснати процесуални нарушения, поради което моли да се възобнови производството по делото и се върне за ново разглеждане от друг състав на съда.

Адвокат Д. П. в качеството му на служебен защитник на осъдения Т. Т. заема становище, че искането е основателно и следва да бъде уважено, тъй като са налице

основанията за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК. Счита, че е нарушено правото на защита на осъденото лице, тъй като са събрани само доказателства, обосноваващи обвинителната теза. Защитникът навежда довод за допуснати процесуални нарушения, свързани с призоваването и разпита на свидетелите. Моли да се възобнови производството по делото, като се отмени решението на Окръжния съд и се постанови друго такова, с която осъденият Т. Т. да бъде оправда по обвинението за извършено престъпление.

В съдебно заседание прокурорите от Апелативна прокуратура оспорват искането, като считат същото за неоснователно и молят да бъде оставено без уважение.

В правото си на последна дума осъденото лице Т. Т. моли да се уважи искането за възобновяване.

Настоящият състав на Великотърновския апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване на делото, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на същото е акт от кръга на визираните в чл. 419 НПК, който не е проверен по касационен ред. Искането е подадено от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 1 НПК в законоустановения срок по чл. 421, ал. 1 НПК. Иска се възобновяване на производството по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК, като са посочени касационните основания по чл.348, ал.1 т.1 и т.3 НПК, а в съдържанието му са изложени само доводи в подкрепа на оплакването по чл.348, ал.1 т.2 НПК. Разгледано по същество си, искането е неоснователно по следните съображения:

С Присъда № 17 от 02.02.2023 г. по НОХД № 1784/2021 г. на Районен съд – Плевен подсъдимият Т. В. Т. е признат за виновен в това, че за времето от 20.10.2020 г. до 17.12.2020 г. в гр. Плевен при условията на опасен рецидив с цел да набави за себе си имотна облага възбудил и поддържал заблуждение у Е. Л. Ч. и с това й причинил имотна вреда в размер на 3600 лева, поради което на основание чл. 211, пр. 3, вр. с чл. 209, ал. 1, вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. с чл. 54 НК му е наложено наказание от четири години лишаване от свобода, което да се изтърпи при строг режим.

С Решение № 163 от 13.06.2023 г. по ВНОХД № 371/2023 г. на Окръжен съд – Плевен е потвърдена присъдата по НОХД № № 1784/2021 г. на РС Плевен. Същата е влязла в сила на 13.06.2023 г.

В съдържанието на искането за възобновяване се съдържат доводи само в подкрепа на оплакването за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при разглеждане на делото от инстанциите по фактите.

На първо място в искането се съдържат упреци към процесуалната и оценъчна дейност на първоинстанционния и въззивния съд. По съдържанието си доводите са насочени срещу правилността на фактическите констатации на решаващите съдилища, довели до изводите за наличие на обективните и субективни признаци на престъпния състав по чл.211 вр. с чл.209 от НК, както и до осъждането на Т. Т. . В искането основно се поддържа тезата за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила във връзка със събирането и проверката на гласните доказателствени източници, на неправилната им оценка, което е довело до невярната интерпретация на установените по делото факти. Тези оплаквания навеждат на очаквания касационната инстанция да достигне до извод за допуснати съществени нарушения в доказателствената дейност и най-вече на въззивния съд, като извърши нов анализ на наличната по делото доказателствена съвкупност.

В настоящото производство Апелативният съд осъществява контрол, разпростиращ се единствено върху процесуалната законосъобразност на конкретните действия на проверяваните съдебни инстанции по допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото, както и на правилността при формирането на вътрешното им убеждение. Фактическата необоснованост не е самостоятелно касационно основание, тъй като в рамките на настоящото производство е допустима проверка единствено на юридическата правилност на контролираните съдебни актове, съобразно изложената в тях фактическа обстановка.

Окръжният съд в обхвата на правомощията си по чл.314 НПК, е извършил цялостна проверка на правилността на първоинстанционната присъда, която включва и такава на доказателствената съвкупност. Обсъждайки оплакванията на искателя, настоящият съдебен състав констатира, че не са допуснати процесуални нарушения, които да дадат основание за отмяна на постановения съдебен акт от въззивния съд. Същият е оценил доказателствените материали по делото стриктно, съобразно изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК, поради което не са налице пороци в доказателствената дейност, които да доведат до съмнение в изводите му за това, че подсъдимият е извършител на инкриминираното Д.ие. Приетите за установени от въззивния съд фактически положения се основават на изчерпателен и коректен анализ на приобщените по делото доказателства и доказателствени средства, които напълно ги подкрепят.

В искането на първо място се сочи от искателя, че разпоредителното заседание е проведено в негово отсъствие, което се явява нарушение на процесуалните правила. В отговор следва да се посочи, че от материалите по ДП е видно, че с постановление от 24.08.2021 г. Т. е привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл.211 НК във вр. с чл.209 ал.1 вр. с чл.29, ал.1 НК, което му е предявено лично и му е дадена възможност да се запознае със съдържанието му. На същия е взета мярка за неотклонение „Подписка“, при която обвиняемият поема задължение да не напуска местоживеенето си без разрешение на съответния орган, съгласно чл. 60, ал.1 НПК.

След приключване на ДП, са внесени материалите по него с обвинителния акт в първостепенния съд, въз основа на които е образувано първоинстанционното производство. Подсъдимият Т. е призован за насроченото разпоредително заседание на 26.10.2021 г. Изпратената призовка до него, е върната с отбелязване, че лицето не е открито на адреса, както и друг член на семейството му. Не е даден ход на разпоредително заседание, поради нередовно призоваване на подсъдимия, тъй като не е намерен на посочения адрес и е обявен за общо държавно издирване. Извършени са издирвателни мероприятия, при които на 1.11.2021 г. Т. Т. е открит в гр.София и е уведомен за насроченото съдебно заседание на 29.11.2021 г. В изпълнение е била изготвена докладна записка, изпратена за сведения в РС- Плевен. По тази причина не е бил регистриран за общодържавно издирване.

В съдебното заседание на 29.11.2021 г. подсъдимият, който вече е бил редовно уведомен, отново не се е явил без да сочи уважителна причина. Това е довело до промяна на мярката му за неотклонение от „Подписка“ в „Задържане под стража“. Същият е обявен за общодържавно издирване с телеграма от 16.12.2021 г. След многократно отлагане, на 8.06.2022 г. е даден ход на разпоредителното заседание по реда на чл.269, ал.3, т.4 б. „а“ НПК, тъй като въпреки проведените издирвателни мероприятия подсъдимият не е установен, както и поради наличието на данни, че се намира извън пределите на страна и не е известно местоживеенето му. Предоставена е правна помощ, като му е назначен служебен защитник, съгласно изискването на чл.93,

ал.3 вр. с ал.1 т.8 НПК.

На 11.11.2022 г. подсъдимият и още едно лице са заловени на територията на Р Сърбия при опит да преминат държавната граница с Р България. Същите са предадени на българските власти, като в приложените справки е посочено, че Т. нерегламентирано е напуснал територията на страната и е пребивавал в Кралство Испания. Мярката за неотклонение „Задържане под стража“ е приведена в изпълнение, като след задържането му, подсъдимият е участвал при провеждане на съдебните заседания до постановяване на присъдата на 2.02.2023 г.

С оглед изложеното се установява, че на подсъдимият е била взета мярка за неотклонение „Подписка“. Същият съзнателно не е изпълнил задължението си по чл.60, ал.1 НПК, а именно да не напуска местоживеенето си без разрешение на съответния орган, т.е. посочения от него настоящ адрес, на който да бъде призоваван. Същият самоволно го е напуснал и то без разрешение на съответния орган.

На следващо място подсъдимият е бил открит и уведомен за датата, на която е насрочено разпоредителното заседание. Същият не се е явил, въпреки че е бил уведомен за датата, на която ще се проведе съдебното заседание. Подсъдимият не само, че не се явил за разглеждането му, а нерегламентирано е напуснал пределите на страна и е пребивавал в друга държава. Следователно с поведението същият си сам се е поставил в невъзможност да участва в разглеждане на разпоредителното заседание. От друга страна на Т. е бил назначен служебен защитник, тъй като адвокатската му защита е задължителна, съгласно чл.93, ал.1 т.8 НПК, който е реализирал правата му. С оглед изложеното не може да се приеме, че при провеждане на разпоредителното заседание в първата инстанция са били нарушени правата на подсъдимия, тъй като той се е укривал и е пречатствал движението на наказателния процес, поради което същият не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

В разпоредителното заседание се обсъждат въпроси по чл.248 ал.1 т.1-8 НПК. Защитникът на подсъдимия е взел становище по тях, като по т.3 от чл.248, ал.1 НПК първият не е заявил да са допуснати на ДП съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правата на подсъдимия. Такова оплакване е направено едва пред въззивния съд, на което отговорено подробно в мотивите на постановеното съдебно решение.

На следващо място е наведено оплакване, че в присъствие на подсъдимия са разпитани само свидетелите В. В., М. В.а, О. Е. и Л. Л., но не и свидетелите М. С., С. М., С. М., А. Р. и Е. Ч.. В отговор следва да се посочи, че втората група свидетели са разпитани в проведеното съдебно заседание на 07.07.2022 г. в хода на съдебното следствие пред първата инстанция /л. 139 – 148 от НОХД № 1784/2021 г./ Т. не е присъствал на разпитите им, тъй като се е укривал и не е бил издирен към този момент. След многократни отлагания, е проведено разпоредителното заседание при условията на чл. 269, ал. 3 НПК, както и е даден ход на съдебното следствие. В проведените съдебни заседания подсъдимият е бил защитавана от назначения му служебен защитник, съгласно чл. 94, ал. 1, т. 8 НПК. Последният е присъствал при разпита на тези свидетели, като е възприел твърдяните от тях факти, както и е имал възможност да задава въпроси, касаещи предмета на обвинение. След задържането на подсъдимия и в присъствието му в следващите съдебни заседания, е проведен разпит само на свидетелите В. В., М. В.а, О. Е. и Л. Л.. От друга страна по отношение на първата група свидетели не е направено искане от защитника или от подсъдимия за преразпита им в присъствието на последния, което процесуално действие не се реализира по служебен почин на съда.

С подадената въззивна жалба от адвокат Пецорански, като защитник на подсъдимия Т., както и в проведеното съдебно заседание на 17.05.2023 г. пред въззивния съд от защитника и/ или от подсъдимия не са направили доказателствени искания /л. 22 от ВНОХД № 371/2023 г. на Окръжен съд Плевен/. При липсата на такива, както и от другите страни в производството пред втората инстанция е приключено без да е проведено съдебно следствие.

Наведеният довод от осъдения Т., че пострадалата Е. Ч. непрекъснато променяла показанията си, дадени по време на разпитите е неоснователен. При разпита ѝ в съдебното следствие пред първоинстанционния съд са констатирани противоречия и пропуски, поради което на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 НПК са приобщени чрез прочитане показанията ѝ, дадени в хода на досъдебното производство /л. 139 от НОХД № 1784/2021 г./. Св. Ч. е заявила, че поддържа дадените от нея показания в ДП. Същите правилно са кредитирани от първата и от въззивната инстанция. От показанията на св. Ч. се установяват конкретните факти относно времето, мястото и механизма на инкриминираното Д.и.е. Първата сочи по какъв начин е осъществен контакта с нея от подсъдимия, съдържанието на проведените разговори, проявената настоятелност и убедителност от Т., исканите от него суми, осигуряването им и предоставянето им от нея с цел предсрочното освобождаване на св.М. С. от затвора. Показанията на св. Ч. не са изолирани, а напротив напълно кореспондира с тези на св. М. С., С. М., С. М., А. Р.. Обстоятелството, че тези свидетели имат роднински отношения по между си, не води до автоматичен извод за тяхната недостоверност. Твърдяните от тях обстоятелства се потвърждават и от данните, съдържащи се в приобщените писмени доказателства по делото.

С оглед гореизложените съображения се явяват неоснователни доводите на осъдения Т. Т. и служебния му защитник за допуснати процесуални нарушения на процесуалните правила при разглеждане на делото от инстанциите по фактите.

В искането се съдържа оплакване за наличието на касационното основание по чл.348, ал.1 т.1 НПК без да се съдържа никаква конкретика в негова подкрепа. Следва да се посочи, че в решението на въззивния съд е отделено необходимото внимание на всички обстоятелства, които са от съществено значение за обективната и субективна съставомерност на Д.и.ето, давайки им отговор, който напълно покрива стандарта на чл.339, ал.1 и ал.2 от НПК. Изводите на въззивния съд изцяло се възприемат и от касационната инстанция, която не намира за необходимо да ги преповтаря, а още повече че не са изложени никакви конкретни доводи в искането, на които да се дължи отговор.

В искането за възобновяване на производството няма оплакване за явна несправедливост на наложеното наказание, каквото е твърдението на служебния защитник на осъдения Т.. Макар последният да е посочил и основанията за възобновяване чл. 348, ал. 1, т. 3 НПК, то в изложението на искането липсват каквито и да е доводи, касаещи несправедливостта на наложеното наказание.

С оглед изложените съображения, Великотърновският апелативен съд не констатира основания за възобновяване на производството, отменя на решението, с което е потвърдена първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Т. В. Т. за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 371/2023 г. по описа на **ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН**.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____